

De gaven en de vrucht van de Heilige Geest:

1 Kor. 12 vs. 1: Broeders en zusters, over de *gaven* van de Geest wil ik u het volgende zeggen. [...] 4 Er zijn verschillende gaven, maar er is één Geest; 5 er zijn verschillende *dienende taken*, maar er is één Heer; 6 er zijn verschillende uitingen van bijzondere kracht, maar het is één God die ze *alledaam* en bij *iedereen* *teweegbrengt*. 7 In *iedereen* is de Geest zichtbaar aan het werk, *ten bate van de gemeente*. [...] 11. Al deze gaven worden *geschonken* door een en dezelfde Geest, die ze aan iedereen afzonderlijk toebedeelt *zoals Hij wil*. [...] 28 God heeft in de gemeente aan allerlei mensen een plaats gegeven: *ten eerste* aan apostelen, *ten tweede* aan profeten en *ten derde* aan leraren. Dan is er het vermogen om wonderen te verrichten, de gave om te genezen en het vermogen om bijstand te verlenen, leiding te geven of in klanktaal te spreken. 29 *Is iedereen soms een apostel?* Of een profeet? Is iedereen een leraar? Kan iedereen wonderen verrichten? 30 Of kan iedereen genezen? Kan iedereen in klanktaal spreken en kan iedereen die uitleggen? 31 Richt u op de hoogste gaven.

- In de volgende tekstgedeelten komt een groot aantal gaven van de Heilige Geest ter sprake: Rom. 12:6-8; 1 Kor. 12:8-11; 1 Kor. 12:28; Ef. 4:11 en 1 Petr. 4:11.
- In 1 Kor. 12 worden enkele opmerkingen over de gaven gemaakt:
  - een gave is een *geschen*k en dus niet iets om je op te beroemen (vs. 6,11);
  - een gave is bedoeld om te *dienen* en niet om te heersen (vs. 5)
  - bedenken dat het Nederlandse woord “minister” eigenlijk “dienaar” betekent;
  - iedereen heeft *minimaal één* gave, want de Geest werkt in *iedereen* (vs. 7; 1 Pt. 4:10);
  - de gaven zijn bedoeld voor de opbouw van de *gemeente* (vs. 7);
  - de Heilige Geest bepaalt *zelf* welke gave(n) Hij aan iemand geeft (vs. 11), wat duidelijk niet uitsluit dat je naar andere gaven mag verlangen (vs. 31);
  - de gaven van apostel, profeet en leraar zijn zeer belangrijke gaven, want er wordt gesproken over *ten eerste*, *ten tweede* en *ten derde* (vs. 28);
  - niet iedereen heeft *dezelfde* gave (vs. 29);
  - de gaven moeten *in / vanuit liefde* worden gebruikt (1 Kor. 13:2).

• Enkele gaven die Paulus vermeld, worden hieronder opgesomd. Het betreft de gave van:

1. apostel (1 Kor. 12:28; Ef. 4:11) Letterlijk: afgezant (Mt. 28:19). In enge zin: de 12 apostelen. In ruime zin: een verkondiger van het Evangelie met een speciale taak. Denk aan Paulus: verkondiger van het Evangelie en stichter van gemeenten. Of aan Jakobus, de broer van de Heer, leider van de kerk in Jeruzalem (Gal.1:19).
2. profeet (Rom. 12:6; 1 Kor. 12:10,28; Ef. 4:11); iemand die Gods woorden doorgeeft om te onderwijzen en te bemoedigen (1 Kor. 14:31). Profetie kan betrekking hebben op de toekomst. Denk aan de hongersnood die Agabus aankondigde (Hd.11:28).
3. leraar (Rom. 12:7; 1 Kor. 12:28; Ef. 4:11); iemand die het Evangelie duidelijk kan uitleggen aan de gemeente.
4. evangelieverkondiger (Ef. 4:11; vgl. 2 Tim. 4:5); iemand die aan ongelovigen het Evangelie vertelt. Denk aan Filippus de evangelist (Hd. 21:8).
5. dienstbetoon / dienen (diakonia: Rom. 12:7; 1 Petr. 4:11); praktische hulp verlenen.
6. het troosten [NBG: vermanen] (Rom. 12:8)
7. vrijgevigheid (Rom. 12:8); vgl. de eerste christengemeente (Hd. 4:32-35).
8. leidinggeven (Rom. 12:8; 1 Kor. 12:28)
9. barmhertigheid / medelijden / ontferming (Rom. 12:8); denk bijv. aan de barmhartige Samaritaan (Luc. 10).
10. herder (Ef. 4:11); denk aan het voorbeeld dat Jezus als de goede Herder gaf (Joh. 10).

11. wijsheid (1 Kor. 12:8); denk aan de raad van Gamaliël (Hd. 5: 34-40).

12. kennis (1 Kor. 12:8); zie bijv. Hd. 5:1-11. Petrus wist van het bedrog van Ananias en Saffira. [De NBV lijkt aan een bredere uitleg te denken en vertaalt: het overdragen van kennis.]

13. een groot geloof (1 Kor. 12:9); een rotsvast vertrouwen op God.

14. genezing (1 Kor. 12:9,30)

[Er staat eigenlijk: genadegaven, en in vs. 10: werkingen van krachten, onderscheidingen.

Dit meervoud wordt wel zo opgevat dat het niet om een gave gaat waarover een gelovige voortdurend mag beschikken, maar dat elke genezing op zichzelf een aparte gave van God is.]

15. kracht om wonderen te verrichten (1 Kor. 12:10,28)

16. onderscheiding wat wel en wat niet van de Geest afkomstig is (1 Kor. 12:10,28)

17. spreken in klanktaal (1 Kor. 12: 10,30); spreken in een onbekende taal (vgl. Hd. 2:4).

1 Kor. 13:1 wekt de indruk dat dit geen menselijke taal hoeft te zijn: al sprak ik in de talen van alle mensen en die van engelen ....

18. uitleg van klanktaal (1 Kor. 12:10,30)

Paulus vindt klanktaal belangrijk, maar in de gemeentelijke samenkomsten mag er alleen in klanktaal worden gesproken als er iemand is die uitlegt wat er gezegd is, want anders wordt de gemeente niet opgebouwd (1 Kor. 14:5).

Op de Pinksterdag was er natuurlijk geen uitleg nodig, want er waren volop mensen aanwezig van wie de taal werd gesproken (Hd.2:7-11).

19. Op andere plaatsen in de Bijbel noemt de apostel meer gaven. Denk wat hemzelf betreft aan de gave van het ongehuwd zijn, waardoor hij al zijn tijd in de evangelieverkondiging kon steken (1 Kor. 7:32).

• Vragen:

- kun je nog meer gaven noemen?

- weet je welke gave(n) jij hebt?

- hoe ontdek je je gaven?

• Zoals gezegd moet het gebruik van de gaven voortkomen uit liefde. Liefde maakt deel uit van de *vrucht* van de Geest. Gal. 5 vs. 22,23:

Maar de vrucht van de Geest is liefde, vreugde en vrede, geduld, vriendelijkheid en goedheid, geloof, zachmoedigheid en zelfbeheersing.

▪ merk op dat er sprake is van de gaven van de Heilige Geest, maar van één vrucht.

▪ een kenmerk van een vrucht is, dat deze niet in een keer rijp is, maar tijd nodig heeft om te groeien.

• Vraag: hoe komt de hele vrucht van de Geest tot groei?

Hoe kun je je gaven ontdekken?

'Een open houding en een geest die méér wil leren zijn essentieel. Als we denken dat we alles al weten of te hoogmoedig zijn om ons te laten corrigeren, zullen we niet optimaal kunnen functioneren. Enkele praktische suggesties in dezen zijn:

- Onderzoek al je mogelijkheden* door bekendheid met de bijbelse feiten over de gaven.
- Experimenteer met zoveel gaven als je kunt.* Tracht uit te vinden wat je het meeste ligt. Dit kan men in alle eerlijkheid doen. *Wees niet bang als iets mistukt.* Het is ook belangrijk te weten welke gaven we *niet* hebben.
- Onderzoek je gevoelens.* Je interesses en je aanleg zullen je, als ze één geheel worden, het grootste succes verschaffen. Je zult je in je gave prettig *voelen*.
- Evalueer of je werk effect heeft.* Wees niet te trots om toe te geven wanneer je werk geen succes heeft gehad. Wees ook niet te 'nederig' (op de verkeerde manier) om te ontkennen dat God je gebruikt, waar Hij je inderdaad gebruikt.
- Verwacht bevestiging* van je broeders en zusters. Vaak zijn we zelf de laatste om iets te zien aan onszelf, wat anderen met één oogopslag doorhebben. Dit is ware overgegevenheid d.w.z. teamwork, te leren waar onze grenzen van effectiviteit liggen d.m.v. wederzijds raad vragen en raad geven.

f. *Wees op je hoede* wat betreft het speciale gevaar van je gave. Aan de meeste voorrechten is een gevaar verbonden, en dit geldt vooral van Gods gaven. De gaven en talenten die de Geest ons geeft, zijn niet bedoeld om ze op eigen houtje te gebruiken. Het gaat erom dat wij andere Christenen mogen aanvullen, die andere gaven hebben dan wij.

Daartoe moeten we goed toezien om die gaven te onderkennen die God ons gegeven heeft - én die welke Hij ons *niet* gegeven heeft. Zoals J.B. Phillips Rom. 12:3 heeft geparafraseerd: 'Probeer je capaciteiten goed naar waarde te schatten'. Daarom moeten we bereid zijn te experimenteren om uit de positieve (of ook negatieve) reactie van medechristenen te ontdekken of een bepaalde gave echt van God komt dan wel het product is van onze vruchtbare verbeelding!

Bron: "De Geest die levend maakt" van Clive Calver, p. 46,47. Hij citeert hier Peter Wagner.

- Wat de tongentaal betreft, die is gegeven tot stichting van degene die spreekt. "Wie in een tong spreekt, sticht zichzelf" (I Kor. 14 : 4).
- En wanneer de gave van vertolking ook functioneert, wordt de hele gemeente erdoor opgebouwd. "Telkens als gij samenkomt, heeft ieder iets: . . . een tong of een uitlegging; dat alles moet tot stichting geschieden" (I Kor. 14 : 26).
- Maar het tongenspreken is niet de hoogste en belangrijkste gave. Paulus zet het helemaal achteraan de lijst. "En God heeft sommigen aangesield in de gemeente, ten eerste apostelen, ten tweede profeten, ten derde leraars, verder krachten, daarna . . . verscheidenheid van tongen" (I Kor. 12 : 28).
- Voor Paulus is de tongentaal een vorm van gebed. "Want indien ik bid in een tong . . ." (I Kor. 14 : 14).
- Paulus verbindt deze vorm van gebed voornamelijk met dankzegging en lofprijzing. "Anderszins, indien gij dankzegt met den Geest . . ." (I Kor. 14 : 16, St. vert.).

6. Ook ziet hij in de tongentaal een middel om te bidden wanneer het verstand uitgesproken is. "En evenzo komt de Geest onze zwakheid te hulp; want wij weten niet wat wij bidden zullen naar behoren, maar de Geest zelf pleit voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen. En Hij, die de harten doorzoekt, weet de bedoeling des Geestes, dat Hij namelijk naar den wil van God voor heiligen pleit" (Rom. 8 : 26, 27).

7. Hij verkondigt geen dode theorie, maar hij spreekt uit eigen ervaring. Hij spreekt zelf veel in tongen. "Ik dank God, dat ik meer dan gij allen in tongen spreek" (I Kor. 14 : 18).

8. Hij spreekt niet alleen in tongen, maar hij zingt ook in tongen. "Ik zal lofzingen met mijn geest, maar ook lofzingen met mijn verstand" (I Kor. 14 : 15).

9. Hij verwacht niet dat de tongentaal door de toehoorders verstaan zal worden (in tegenstelling met Pinksteren, toen de toeschouwers hun eigen moedertaal herkenden). "Want wie in een tong spreekt, spreekt niet tot mensen, maar tot God; want niemand verstaat het" (I Kor. 14 : 2).

10. Hij gelooft niet, dat iedereen de bediening van het spreken in tongen gekregen heeft. "Spreken soms allen in tongen?" (I Kor. 12 : 30) Uit de context blijkt dat het antwoord hier ontkennend moet zijn. Nee, allen spreken niet in tongen. Pinksterchristenen leggen het zo uit, dat het in deze drie hoofdstukken gaat over de *gave* van de tongen, niet over het tongen spreken als *teken* van de doop in de Heilige Geest. Zij geloven, dat iedereen op het moment dat hij gedoopt wordt met de Heilige Geest, in tongen spreekt, ook al zijn het slechts enkele woorden. Later kan hij dan al of niet de gave van het spreken in tongen ontvangen tot opbouw van zijn geloofsleven.

11. Hoewel Paulus ernstig waarschuwt tegen het misbruik van deze gave, is hij toch blij dat de Korinthiërs in tongen spreken. "Ik wilde wel, dat gij allen in tongen spraakt" en "belemmert het spreken in tongen niet" (I Kor. 14 : 5, 39).

Overgenomen uit: John L. Sherrill: "Reporter van Gods Geest" blz. 106 t/m 108.

In een Volle Evangeliegemeente in Oregon was een jongeman, die een Japans meisje getrouwd had, toen hij met de troepen in Japan gelegerd was. Het jonge echtpaar keerde terug naar de Verenigde Staten en had het goed, behalve dat de jonge vrouw vierkant weigerde het christelijk geloof van haar man aan te nemen en standvastig aan haar Boeddhisme vasthield. Op een avond, na de dienst, waren ze voorin de kerk: hij bad tot God door Jezus Christus en zij zei haar Boeddhistische gebeden. Naast hen knielde een vrouw van middelbare leeftijd, een huisvrouw uit de gemeente. Toen deze vrouw luid begon te bidden in tongen, greep het Japanse vrouwtje de arm van haar man vast.

"Luister", fluisterde ze opgewonden, "deze vrouw spreekt tot mij in het Japans. Ze zegt tegen mij: je hebt Boeddha geprobeerd en hij doet je geen goed, waarom probeer je het niet met Jezus Christus? Ze spreekt niet in het gewone Japans tot mij, ze spreekt tempel-Japans en noemt mijn hele Japanse naam, die geen mens in dit land kent!" Het is niet te verwonderen dat deze jonge vrouw een christin werd. We hebben veel dergelijke gevallen meegemaakt. Wat werkelijk in deze situatie gebeurde is dat, omdat de Amerikaanse huisvrouw aan God overgegeven was in het gebed in tongen, de Heilige Geest het verkoos om de taal van het gebed tot God te veranderen in een boodschap van God, door de gave der tongen.

Bron: "Nieuw leven met de Heilige Geest" van Dennis en Rita Bennett, p. 75.